

משרד החינוך והתרבות - המחלקה לתרבות תורנית

גָּלְדִּנְדָּתְלַעֲרֵן בְּפֶרְשָׂת הַשְׁבּוֹעַ
בָּעֲרִיכַת נַחַם לִיבּוֹבִיץ
שָׁנָת הַשְׁלוֹשִׁים

חידות שרה (תש"א)

פרק ב'יך

א. ח. ש. ג. ה.

ספרות העבר

ספרות הכתוב

לה. זה, ברך... מאד ריגדל ויתן לו
צאן ובקר וכסף וצדב ועבדים
ושפחות וgamlim וחסדיים.	1) א. וזה ברך את אברהם בכל
לוז. רישבי עני אדוני <u>לאמר</u>
לוז. לא תקח אשא לבני מבנות
אשר אונכי יושב <u>בארכז</u>
בקרבן.	2) ב. ואשביעך בה, <u>אלוקי השמיים</u>
<u>ואלוקי הארץ</u> .
לוז. אם לא אל בית אבי תלך
ולקחת אשא לבני ליזחק
לט. אוולי לא תלך האשה אחורי
אחרי אל הארץ הדאת.	3) ג. אשר לא תקח אשא לבני מבנות
הכבדי אשר אונכי יושב
בקרבן.
לוז. ישלח מלאכו לארכז
ולקחת אשא לבני מושפהתי ים בית
אבי.	4) ד. כי אל ארצי ועל מולדתי תלך
לוז. ולקחת אשא לבני ליזחק
ט. ה. אוולי לא תלך האשה אחורי
אחרי אל הארץ הדאת.	5) ה. אוולי לא תאה אשא לילכת
ההשכיב את בנו אל הארץ
אשר יצאת מכם
ט. ה'. אשר התהלך לפניו.
מביית אבי ומארץ מולדתי
ושאר דבר לי.	6) ט. ה. אלוקי השמיים אשר <u>לקחבי</u>
סבית אבי ומארץ מולדתי
ושאר דבר לי.
ט. ה. ישלח מלאכו לארכז
ולקחת אשא לבני <u>שם</u>
אבי.	7) ט. רק את בני לא תשכ שמה
ט. ה. אלקי אדוני אברהם
מצליח דרכי אשר אונכי הולך עלייה
מבי.	8) ט. ה. אלוקי השמיים אשר <u>לקחבי</u>
סבית אבי ומארץ מולדתי
ושאר דבר לי.
ט. ה. גם אתה שחה וגם למליין אשאב
הייא האשה אשר הוכיח ה', לבן
אדוני.	9) ט. י. ראמרה: שתה רגס גמליך
אשכח, אורחת הוכחת לעבדך
לייזחק ובנה אדע כי עשית
חסד עם אדוני.
ט. ט. אמי טרם אכליה לדבר <u>אל לבי</u>	10) ט. ט. רמי טרם כילה לדבר
ט. ט. ואמר אליה: השקידי נא מעס
טימס מכדר.	11) ט. י. ריאמר: הגמיאייני נא מעס
ווחכל להשכחו.
ט. ט. רתמאר: שתה אדוני
ווחכה רתמאר ותרד כדה על ידה
ווחכהו.	12) ט. י. ראמרה: שתה אדוני
אשכח, אורחת הוכחת לעבדך
לייזחק ובנה אדע כי עשית
חסד עם אדוני.
ט. ט. וגם גמליך אשכח	13) ט. ט. רמי טרם כילה לדבר
ט. ט. רתמאר: ותער כדה אל השקמת
ווחכה רתמאר ותרד כדה על ידה
ווחכהו.	14) ט. י. ריאמר: הגמיאייני נא מעס
ווחכל להשכחו.
ט. ט. רתמאר ותער כדה אל השקמת
ווחכה רתמאר ותרד כדה על ידה
ווחכהו.	15) ט. י. ראמרה: שתה אדוני
ווחכה רתמאר ותרד כדה על ידה
ווחכהו.
ט. ט. רתמאר ותער כדה אל השקמת
ווחכה רתמאר ותרד כדה על ידה
ווחכהו.	16) ט. י. ריאמר: גם למלייך אשאב
עד אם כלו לשנות
ט. ט. רתמאר ותער כדה אל השקמת
ווחכה רתמאר ותרד כדה על ידה
ווחכהו.	17) ט. י. ראמרה: ותער כדה אל השקמת
ווחכה רתמאר ותרד כדה על ידה
ווחכהו.

ספרור העברספר ר הכתוב

18) כג. ויהי כאשר כלו לשורת פד. וראשאל אורתה בת מי את רזק האיש גזם דחוב... ושבן צמידים על ידיה שרה דחב משקלם.

19) כג. ויאמר: בת מי את? פד. ראשם הדס על אפה והצמידים על ידיה. הגידי נא לי חיש בית אביך מקום לנו ללוון

20) כו. ויקד האיש וישתחוו לה ברוך ה' אלוקי אדוננו אברהם ואברהם אשר לא עזב חסדו ראמתו מפע אדוני אבכי בדרך נחני ה' באית אחיך אדוני לבנו לךחת את בת אחיך אדוני לבנו

אברבנאל מקשה: למה נכתב ספרור אליו פדר כפול בספרו אורתו לבתו אל ולבן, מה הטעולה בחכפלו, והיה די שייאמר: "וישפר העבד את כל אשר צווח אדוניו, וכל אשר קראה עמו רבקה", לא יותר מזה, וכבר החעוררו חז"ל על זה, כמו שיתבאר. ולמה שגה אליו עזר בספר השבורה אשר השביעו אדוניו, כי במקומם השביעו (פסוק ד'): "אל ארצי ואל מולדתי תלך", אמר הרוא אל לבן (פסוק ל"ח): "אל בית אבי תלך ואל משפחתי". ולא ذכר אליהם (פסוק ח') "רָק אֶת בְּנֵי לֹא תִשְׁבַּב שְׁמָה", ... וכן שיבוריים אחרים שיבאו בפסוקים.

ובדורותה לו שואל בעל עקידת יצחק: מה בא כפלו פרשת אליו עד ארבע פגימות, "הרי יכול היה להיות מCKER וערלה כמנחג".

1) גזה להסביר סיבת מהן השיבוריים שבין המעשה כפי שנאמר בתורה ומספר המעשה בפי העבד.

2) מהו הסכנה המשורף לכל השיבוריים ששיבעה העבד, -UFF דברי אברהם, דברי עצמן, דברי רבקה ותיאור המעשין שגדשו?

3) הסבר לאילו ארבע פעמים יזכיר בעל עקידת יצחק?

4) תוך דוגמאות שבו הכתוב "CKER כמנחג"?

5) גזה לעברות לקושיהם, מה אין התורה מסתפקת באמרת "וישפר העבד לבתו אל ולבן את כל הדברים אשר עשה", דוגמת הנאמר בסוף הפרק בבואר של יצחק? ולמה מקדמת התורה בפסוק ס"ו באמרת "וישפר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה" ואיבדה מביאה כאן את הספרור עצמו במקומם להביאו למלחה (ל"ה-ט"ח)?

ב. לנקודות 4 ו-9 שבטבלא:

ג. כי אל ארצי ואל מולדתי תלך	לז.
ד. ולקחת אשה לבני משם	ט.

ראב"ע: אל ארצי - זאת חרוץ שדר שם; ואל מולדתי - אוור כשדים.

רשב"ט: אל ארצי - ולא לאורתם שאיבם קרובו אלא 'למולדי' שבארציו תלך.

רבנן: ...ויתכן שיהיה טעם "אל ארצי ואל מולדתי" - ארצי ומשפחתי, כי גם בגאנשי ארץ לא יחפש, רק במשפחתו, וכן (ז') "ולקחת אשה לבני משם", רמז אל "סביתה אבי" וכך אמר העבד (ט') "ולקחת אשה לבני משפחתי וסביתה אבי". ולאחר (ט"א) "כבי תבואר אל משפחתי"...

או: שהיה העבד אומר להם כן לכבדם שיטמעו לו.

עקידת יצחק: ...כבי העבד כחש להם בכל מה שאמיר "משפחתי וסביתה אבי", כי הגה אברהם לא הזכיר לו אב ומשפחה כלל, רק ארצו ומולתו. ... מה שזכר העבד בדבריו כי אם "אל בית אבי תלך", מה שלא ذכר זה אברהם בצוואתו כלל, הוצרך להוציאף זה, לפי מה שנתאחדה לו ההזדמנויות הבפלאה מהירות העלמה היוצאת ממשפחתו, כי ראה שיאורת מאר, שיביגר מיבור, שלא זההiero אברהם סבוגות עם ארציו להיוורו מראם בו (=בעם הכהנגי) מיתר העמים, אלא רק כדי

(גלוון חי שרה)

לחזרה על משפטו ובית אביו ראשונה, כמשפט המגולים. זולזה חייה שזכר תפיד 'משפחה' ובית אב' ולא אמר 'ארצى ומולדי' כאשר אמר אדרוניז.

1) מה הבדל בין הפרשנים הב"ל בהסביר השיגורי בין דברי אברاهם

בספור המשות לבין דברי אברاهם כפי שהם מדברים בפי העבד? (שים לב לשוני בפירושם את המלה "מולדות").

xx 2) שים לב: לפי כל אחת מן התשובות חגייתה לשיגוריים אלה, שונת

גם תכליתו של הסבחן שערך אליו עדר.

הסביר לשם מה עשה אליעזר מה שעשה על יד חברך בהתאם לפירושו הראשון של הרמב"ן, ולשם מה - בהתאם לפירושו של בעל

עקידת- יצחק?

3) איזו שטי התיישות נראית לך יותר מתאימה למגמת כל הפרק?

— — — — — תשובה נא לשלוח לנחמה ליבובי, קריית משה ירושלים.